

УДК 351.72:338.246.2

С. Б. ЛЕВОН,
 аспірант кафедри економічної політики та врядування,
 Національна академія державного управління
 при Президентіві України, головний спеціаліст
 відділу стратегії інституційного розвитку,
 Рахункова палата управління стратегічного розвитку,
 аналітики та стандартів

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПУБЛІЧНИМИ ЗАКУПІВЛЯМИ В УКРАЇНІ

Стаття присвячена дослідженню проблем правового забезпечення управління публічними закупівлями в Україні. На основі аналізу положень Закону України "Про публічні закупівлі" № 922-VIII та змін, внесених до цього документа останнім часом, виявлено правові прогалини в цій сфері відносин. До їх числа віднесено: урегулювання питання допорогової закупівлі; повернення функції ведення Державною службою статистики України спостереження публічних закупівель; установлення норми щодо можливості брати участь у вартісних закупівлях тільки учасникам (суб'єктам господарювання), які мають відповідні (достатні) матеріально-технічні засоби, досвід виконання подібних робіт та людські (професійні) ресурси; покладення на Державну казначейську службу функції контролю за правильністю визначення замовником коду предмета закупівлі; визначення в Законі поняття "дискримінаційні умови" тощо. Запропоновано необхідні заходи, які можуть бути використані як рекомендації під час розроблення доповнень та змін до нормативно-правових актів України у сфері публічних закупівель.

Визначено, що належне правове врегулювання зазначених питань створить підґрунтя для проведення процедури закупівель більш прозоро й відкрито, здійснення моніторингу та контролю на кожній стадії закупівельного процесу й забезпечення ефективності виконання органами державної влади функцій та завдань у процесі реалізації державної політики у сфері публічних закупівель.

Ключові слова: управління публічними закупівлями, процедура закупівлі, замовник, учасник, нормативно-правове забезпечення, прозорість.

S. B. LEVON,

postgraduate of the Economic Policy and Management Departments at the National Academy of Public Administration under the President of Ukraine, Chief Specialist of the Department Strategic of Institutional Development of the Accounting Chamber of the Department of Strategic Development, Analytic and Standards

LEGAL SUPPLYING OF PUBLIC PROCUREMENT MANAGEMENT IN UKRAINE

The article is devoted to the research of problems of legal supplying of public procurement management in Ukraine. Based on the analysis of the provisions of the Ukrainian Law "On Public Procurement" No. 922-VIII and recent amendments to this document, legal gaps in this area of relations have been identified. Among them include: regulation of the issue of pre-threshold procurement, the return to the leading function of public procurement by the State Statistics Service of Ukraine, the establishment of the standard with reference to the possibility to take part in the valuable procurement only for the participants (economic entities) who have the appropriate (sufficient) material and technical resources, the experience in implementation of such works and human (professional) resources, assigning to the State Treasury Service functions of control of the correctness of the determination of procurement item code by the customer, definition of the term "discriminatory conditions" in the Law, etc., and the necessary measures to their elimination are proposed, which can be used as recommendations during the development of additions and changes to the regulatory legal acts of Ukraine in the field of public procurement.

It has been determined that appropriate legal regulation of these issues will create a basis for carrying out the procurement procedure more transparently and openly, monitoring and control at each stage of the procurement process and supplying the efficiency of the performance of public authorities in the implementation of public procurement policy.

Key words: public procurement management, procurement procedure, customer, participant, regulatory legal supplying, transparency.

С. Б. ЛЕВОН,

аспірант кафедри економічної політики і управління, Національна академія державного управління при Президенті України, головний спеціаліст відділу стратегії інституціонального розвитку, Счетная палата управління стратегічного розвитку, аналітики і стандартів

ПРАВОВОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ УПРАВЛЕНИЯ ПУБЛИЧНЫМИ ЗАКУПКАМИ В УКРАИНЕ

Статья посвящена исследованию проблем правового обеспечения управления публичными закупками в Украине. На основе анализа положений Закона Украины “О публичных закупках” № 922-VIII и изменений, внесенных в этот документ в последнее время, выявлены правовые пробелы в этой сфере отношений. К их числу отнесены: урегулирование вопроса допороговых закупок; возврат функции ведения Государственной службой статистики Украины наблюдения публичных закупок; установление нормы о возможности участвовать в стоимостных закупках только участникам (субъектам хозяйствования), которые имеют соответствующие (достаточные) материально-технические средства, опыт выполнения подобных работ и человеческие (профессиональные) ресурсы; возложение на Государственную казначейскую службу функции контроля за правильностью определения заказчиком кода предмета закупки; определения в Законе понятие “дискриминационные условия” и т.д. Предложено необходимые меры, которые могут быть использованы в качестве рекомендации при разработке дополнений и изменений в нормативно-правовых актах Украины в сфере публичных закупок.

Определено, что надлежащее правовое регулирование указанных вопросов создаст основу для проведения процедуры закупок более прозрачно и открыто, осуществление мониторинга и контроля на каждой стадии закупочного процесса, обеспечения эффективности выполнения органами государственной власти функций и задач в процессе реализации государственной политики в сфере публичных закупок.

Ключевые слова: управление публичными закупками, процедура закупки, заказчик, участник, нормативно-правовое обеспечение, прозрачность.

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. На сучасному етапі розвитку економіки України надзвичайно важливе значення має підвищення ефективності управління публічними закупівлями на засадах створення конкурентного середовища та розвитку добросовісної конкуренції в цій сфері відносин. Розв'язання означеної проблеми пов'язується, зокрема, із формуванням надійної нормативно-правової бази для здійснення необхідних закупівельних процедур, як це передбачено Стратегією реформування системи публічних закупівель (“дорожньої карти”) до 2022 р. [1].

Це зумовлює актуальність і практичне значення розгляду проблематики належного нормативно-правового забезпечення публічних закупівель у нашій країні та уточнення пріоритетних напрямів його вдосконалення в контексті завдань реалізації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.

Аналіз останніх публікацій за проблематикою та визначення невирішених раніше частин загальної проблеми. Питання нормативно-правового забезпечення закупівельної діяльності в Україні є предметом розгляду багатьох вітчизняних науковців. Зокрема, К.Б.Починок [2] аналізує еволюцію правових механізмів закупівель за бюджетні кошти з часів незалежності України, Г.С.Севостьянова [3] робить акцент на нормативно-правовому забезпеченні системи публічних закупівель України в контексті євроінтеграції, М.С.Письменна [4] досліджує питання посилення контролю за застосуванням закупівельних процедур.

У згаданих публікаціях чинна нормативно-правова база ведення державно-закупівельної діяльності характеризується як недосконала, розрізнена у підходах і принципах з наявними суперечностями [2, с. 73; 3, с. 95; 4, с. 160]. Однак цілісного бачення шляхів удосконалення законодавчого супроводу системи управління публічними закупівлями з урахуванням специфіки сучасної практики її організації в Україні й досі не сформовано. Недостатньо чітко визначені прогалини та суперечності в законодавстві, що регулює цю сферу відносин, не конкретизовано пріоритетні напрями впорядкування та розвитку відповідних закупівельних процедур і правил.

З огляду на це **метою статті** є аналіз чинного нормативно-правового забезпечення публічних закупівель в Україні, виявлення існуючих законодавчих прогалин, недоліків у цій сфері відносин і розроблення рекомендацій органам державної влади щодо їх усунення та подальшого вдосконалення правових механізмів закупівельної діяльності за бюджетні кошти.

Виклад основного матеріалу дослідження. Нормативно-правова база державно-закупівельної діяльності в Україні зазнавала неодноразових і досить радикальних змін [2, с. 72–73], проте й нині вона не дає уряду країни реальних можливостей для укладання договорів на поставку товарів і надання послуг на економічній та некорупційній основі. Більш того, системі не вистачає необхідного ступеня прозорості, щоб переконати населення країни в доцільності та ефективності свого функціонування [4, с. 160].

На сьогодні правове регулювання системи публічних закупівель в Україні здійснюється відповідно до Закону України “Про публічні закупівлі” № 922-VIII (далі – Закон № 922). Слід наголосити, що цей документ було прийнято на виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Коаліційної угоди, Указу Президента України “Про Стратегію сталого розвитку “Україна – 2020” (щодо впровадження електронних закупівель), а також ст. 153 глави VIII (“Державні закупівлі”) розділу IV Угоди про асоціацію між Україною як однією стороною і Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами – як іншою, в частині імплементації Директив 2014/24/ЄС і 2014/25/ЄС. Прийняття зазначеного Закону передбачає можливість здійснення процедур закупівель прозоро, починаючи від планування до постачання товару, забезпечення доступності до процесу закупівель громадськості з метою аналізу та контролю [5].

Чинний в Україні Закон “Про публічні закупівлі” містить у своїй основі норми Типового закону ЮНСІТРАЛ про закупівлі товарів (робіт) та послуг. І хоча останніми роками діяли різні редакції цього Закону, у цілому, за експертними оцінками, діюча в країні закупівельна система характеризується як така, що має ознаки підвищеного ступеня ризику. Це зумовлює потребу суттєвого вдосконалення чинних правових норм з метою приведення зазначеного Закону у відповідність з передовими нормами міжнародної практики [4, с. 160].

Разом із тим нестабільність законодавства та внесення до нього постійних змін виступає однією з основних проблем системи управління публічними закупівлями, адже неоднозначне тлумачення принципів і правил цієї діяльності призводить до неефективного правозастосування та негативно позначається на результатах її здійснення.

Із метою розв’язання цих проблем протягом останнього часу до Закону № 922 були внесені зміни та доповнення. Так, були прийняті такі закони України:

1) від 06 квітня 2017 р. № 2002-VIII “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення законодавства з питань діяльності закладів охорони здоров’я”, яким частину третю ст. 2 Закону № 922 доповнено положенням такого змісту: “послуги за договорами про медичне обслуговування населення, що надаються відповідно до закону”, чим з-під дії Закону № 922 виведено медичну сферу з обслуговування населення [6];

2) від 13 квітня 2017 р. № 2019-VIII “Про ринок електричної енергії”, яким пп. 7–10 частини четвертої ст. 2 викладено в новій редакції, чим з-під дії Закону № 922 виведені закупівлі товарів і послуг на ринку електричної енергії [7];

3) від 21 грудня 2017 р. № 2265-VIII “Про внесення змін до Закону України “Про публічні закупівлі” та деяких інших законів України щодо здійснення моніторингу закупівель”, яким запроваджено механізм моніторингу закупівель центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю [8].

Аналіз положень зазначених документів свідчить, що вони спрямовані, насамперед, на додаткове виведення з-під дії Закону № 922 певних товарів, робіт, послуг та іноді цілих галузей. Згідно з частинами третьою та четвертою ст. 2 Закону № 922 кількість випадків, коли не застосовується законодавство про закупівлю, збільшено з 18 (як це передбачалось попереднім Законом України від 10 квітня 2014 р. № 1197 “Про здійснення державних закупівель (далі – Закон № 1197) до 27 (у Законі № 922). Такий вибірковий підхід до застосування базового Закону № 922 призводить до критично масового незастосування замовниками законодавства про публічні закупівлі [9]. При цьому не усунено цілу низку прогалин у сфері управління публічними закупівлями, урегулювання яких є необхідним як для замовників, так і для учасників цієї сфери відносин.

Так, на сьогодні Міністерством економічного розвитку і торгівлі всупереч п. 1 частини першої ст. 8 Закону № 922, відповідно до якого однією з основних функцій уповноваженого органу є розроблення та затвердження нормативно-правових актів, необхідних для виконання цього Закону, не врегульовано питання допорогової закупівлі. Слід зазначити, що частиною першою ст. 2 Закону № 922 встановлено, що Закон застосовується за такої умови: вартість предмета закупівлі товару (товарів), послуги (послуг) дорівнює або перевищує 200 тис. грн, а робіт – 1,5 млн грн. До замовників, які здійснюють діяльність в окремих сферах господарювання, за умови, що вартість предмета закупівлі товару (товарів), послуги (послуг) дорівнює або перевищує 1 млн грн, а робіт – 5 млн грн.

Під час здійснення закупівлі товарів, робіт і послуг, вартість яких є меншою за вартість, установлену в абзацах другому і третьому цієї частини, замовники повинні дотримуватися принципів здійснення публічних закупівель та можуть використовувати електронну систему закупівель з метою відбору постачальника товару (товарів), надавача послуги (послуг) та виконавця робіт для укладання договору.

Зазначені норми спрямовані на забезпечення прозорості процесу публічних закупівель, оскільки охоплюють також під час закупівлі укладені договори на суму 50 тис. грн і вище допорогового розміру.

Проте державні замовники керуються наказом ДП “Зовнішторгвидав України” (ДП “Прозорро”) від 13 квітня 2016 р. № 35 “Про затвердження Порядку здійснення допорогових закупівель”, який прийнято з перевищенням повноважень підприємства [10]. Як наслідок, допорогові закупівлі не завжди проходять через систему електронних закупівель, а самі державні органи часто ділять великі закупівлі на менші, перетворюючи їх на “допороги”. Подібна ситуація серйозно гальмує участь малого та середнього бізнесу в тендерах.

Невирішеним залишилося питання повернення функції ведення Державною службою статистики України спостереження публічних закупівель. Унаслідок цього на сьогодні у держави, по суті, відсутня офіційна інформація про обсяги використаних коштів державного й місцевих бюджетів і коштів державних підприємств за процедурами публічних закупівель. Крім того, в електронній системі закупівель відсутній модуль ведення збирання інформації, а тендерна документація та норми законодавства не передбачають відображення джерел таких коштів [11].

Норми щодо можливості брати участь у вартісних закупівлях тільки учасникам (суб’єктам господарювання), які мають відповідні (достатні) матеріально-технічні засоби, досвід виконання подібних робіт та людські (професійні) ресурси, на сьогодні також не знайшли свого необхідного правового оформлення. Так, згідно з Планом заходів щодо реалізації Стратегії реформування системи публічних закупівель (“дорожньої карти”), затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016 р. № 175-р, Міністерству економічного розвитку і торгівлі доручено з метою публічної закупівлі згідно з нормами ст. 35 Директиви 2014/24/ЄС здійснити стандартизацію процесів та інтерфейсів між різними базами даних, що обслуговують процедури публічної закупівлі, зокрема засобів ідентифікації та підтвердження правового статусу, кваліфікації й фінансового стану кандидатів та учасників процедур закупівлі [1]. Проте нині вже є певні напрацювання для підготовки Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про публічні закупівлі”, зокрема щодо: визначення поняття державного контракту на виконання робіт (поставку товарів, надання послуг), принципів укладання державних контрактів, поняття змішаних контрактів (узгодження з частиною першою і другою ст. 1, пп. 5–10 частини першої ст. 2 та ст. 3 Директиви 2014/24/ЄС); визначення суб’єктів сфери дії законодавства про публічні закупівлі згідно з принципами та термінологією ЄС (частина 1–4, 14 ст. 2 Директиви 2014/24/ЄС); забезпечення правової можливості для участі групи суб’єктів господарювання як учасників процедур.

Недостатньо конкретизовані функції Державної казначейської служби у сфері контролю публічних закупівель. Це стосується, зокрема, функцій контролю за правильністю визначення

замовником коду предмета закупівлі, ведення обліку в розрізі кожного коду Єдиного закупівельного словника, а також перевірку відповідності договору про закупівлю проекту такого договору, розміщеного в інформаційно-торговельній системі “Prozorro” та ін. [12]. Унаслідок цього створюються підстави для оскарження процедури закупівлі, реєстрації договорів про закупівлю та, власне, торги можуть бути взагалі анульованими.

Залишилося не визначенням поняття “дискримінаційні умови”. На сьогодні такого визначення в Законі № 922 немає. Це ускладнює надання контролюючими та правоохоронними органами відповідної кваліфікації діям замовників у разі написання тендерної документації “під конкретного учасника”, який має перемогти у торгах та створює підґрунття для корупційних діянь у цій сфері.

Українським уявляється врегулювання питання визначення договору про закупівлю недійсним. Із цією метою, на наш погляд, необхідно закріпити норму в ст. 37 Закону № 922, згідно з якою договір про закупівлю визнається недійсним у разі його укладання без проведення процедур закупівель, а також у разі укладання договору при визначенні в тендерній документації дискримінаційних умов для учасників закупівлі.

Не менш важливим є фіксація в Законі № 922 положення щодо необхідності ведення Антимонопольним комітетом України реєстру рішень з розгляду скарг учасниками закупівель. На сьогодні неможливо розглянути всі рішення Комітету, оскільки в електронній системі діє тільки одна процедура закупівлі, яка оскаржується.

Для впорядкування процесу управління системою публічних закупівель необхідно виключити норму Закону № 922 (частина сьома ст. 18) щодо автоматичного призупинення процедури закупівлі в разі подання скарги або передбачення в Законі, що призупинення процедури закупівлі здійснюється тільки після оплати скаржником плати, установленної законодавством. У результаті цього термін процедури закупівлі може затягуватися до 120 днів унаслідок постійних скарг на одну й ту саму закупівлю [13]. Натомість необхідним є внесення змін до Постанови Кабінету Міністрів України “Про встановлення розміру плати за подання скарги” від 23 березня 2016 р. № 291 щодо підвищення розміру плати за подання скарги до органу оскарження, оскільки такий розмір необґрунтовано низький (5 тис. грн у разі оскарження процедури закупівлі товарів або послуг та 15 тис. грн у разі оскарження процедури закупівлі робіт), чим постійно користуються недобросовісні учасники закупівель, блокуючи процедури закупівель [14].

Отже, після введення в дію Закону № 922 залишаються неврегульованими питання нормативно-правового характеру, які потребують доопрацювання для успішної реалізації реформи у сфері публічних закупівель [3, с. 94]. Крім того, для усунення суперечностей та розбіжностей нормативно-правового та технічного характеру необхідно налагодити активний взаємозв’язок між Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, замовниками, учасниками та електронними майданчиками як активними користувачами електронної системи публічних закупівель.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Викладене свідчить, що правове забезпечення управління публічними закупівлями на сьогодні певним чином не систематизовано. Існує низка правових прогалин, які мають бути законодавчо врегульовані з метою покращення функціонування системи управління публічними закупівлями, її ефективності та прозорості. Це стосується врегулювання питання допорогової закупівлі, повернення функції ведення Державною службою статистики України спостереження публічних закупівель, установлення норми щодо можливості брати участь у вартісних закупівлях тільки учасникам (суб’єктам господарювання), які мають відповідні (достатні) матеріально-технічні засоби, досвід виконання подібних робіт та людські (професійні) ресурси, покладення на Державну казначейську службу функції контролю за правильністю визначення замовником коду предмета закупівлі, визначення в Законі поняття “дискримінаційні умови” та запровадження норми щодо необхідності ведення Антимонопольним комітетом України реєстру рішень стосовно розгляду скарг учасниками закупівель.

Усунення вищезазначених прогалин і недоліків пропонується реалізувати шляхом надання відповідних пропозицій Міністерству економічного розвитку і торгівлі України стосовно внесення змін до Закону України “Про публічні закупівлі”, а саме щодо:

- скорочення випадків, коли законодавство про закупівлю не застосовується;
- питання уточнення допорогової закупівлі;
- процедур наділення відповідного центрального органу виконавчої влади повноваженням стосовно збирання інформації з питань публічних закупівель;
- установа норми участі у вартісних закупівлях тільки учасників (суб’єктів господарювання), які мають відповідну (достатню) матеріально-технічну базу, досвід виконання подібних робіт та людські (професійні) ресурси;
- покладення на Державну казначейську службу України функції контролю за правильністю визначення замовником коду предмета закупівлі, ведення обліку в розрізі кожного коду Єдиного закупівельного словника, а також перевірку договору про закупівлю з проектом такого договору, розміщеного в ІТС “Prozorro”;
- визначення поняття “дискримінаційні умови”;
- передбачення норми визначення договору про закупівлю недійсним у разі його укладання без проведення процедур закупівель, а також у разі укладання договору при встановленні в тендерній документації дискримінаційних умов для учасників закупівлі;
- запровадження обов’язкового ведення Антимонопольним комітетом України реєстру рішень із розгляду скарг учасниками закупівель;
- виключення норми Закону про автоматичне призупинення процедури закупівлі у разі подачі скарги, передбачивши у Законі вимогу щодо прийняття відповідного рішення органом оскарження.

За умов урахування запропонованих рекомендацій правове забезпечення управління публічними закупівлями дасть змогу проводити процедури закупівель більш прозоро й відкрито, здійснювати моніторинг і контроль на кожній стадії закупівельного процесу й забезпечить ефективність виконання органами державної влади функцій та завдань у процесі формування засад державної політики у сфері публічних закупівель.

Перспективними напрямками подальших досліджень вважаємо питання гармонізації законодавства національної системи управління публічними закупівлями зі стандартами ЄС.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про Стратегію реформування публічних закупівель (“дорожню карту”) [Електронний ресурс] : розпорядж. Каб. Міністрів України від 24 лют. 2016 р. № 175-р. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/175-2016-%D1%80>.
2. Починок К. Б. Правове регулювання розвитку державних закупівель в Україні / К. Б. Починок // Наук. вісн. Херсон. нац. ун-ту. – 2013. – № 6. – С. 72–75.
3. Севостьянова Г. С. Сучасний стан нормативно-правового забезпечення публічних закупівель в Україні / Г. С. Севостьянова // Наук. вісн. Ужгород. нац. ун-ту. – 2016. – № 10. – С. 91–96.
4. Письменна М. С. Нормативно-правове середовище державних закупівель як передумова забезпечення ефективного контролю / М. С. Письменна // Міжнар. екон. відносини та світове госп-во. – 2016. – № 6. – С. 159–162.
5. Про публічні закупівлі [Електронний ресурс] : Закон України від 25 груд. 2015 р. № 922-VIII. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/922-19>.
6. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення законодавства з питань діяльності закладів охорони здоров’я [Електронний ресурс] : Закон України від 06 квіт. 2017 р. № 2002-VIII. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2002-19>.

7. Про ринок електричної енергії [Електронний ресурс] : Закон України від 13 квіт. 2017 р. № 2019 -VIII. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2019-19>.
8. Про внесення змін до Закону України “Про публічні закупівлі” та деяких інших законів України щодо здійснення моніторингу закупівель [Електронний ресурс] : Закон України від 21 груд. 2017 р. № 2265-VIII. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2265-19/paran11>.
9. Про результати аналізу стану публічних (державних) закупівель у 2017 році [Електронний ресурс] : рішення Рахункової палати від 31 трав. 2018 р. № 13-1. – Режим доступу: <http://www.ac-rada.gov.ua/control/main/uk/publish/article/16756730>.
10. Офіційний веб-сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/?lang=uk-UA>.
11. Офіційний веб-сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
12. Офіційний веб-сайт Державної казначейської служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.treasury.gov.ua/main/uk/index>.
13. Офіційний веб-сайт Антимонопольного комітету України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.amc.gov.ua/amku/control/main/uk/index>.
14. Про встановлення розміру плати за подання скарги [Електронний ресурс] : Постанова Каб. Міністрів України від 23 берез. 2016 р. № 291. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/291-2016-%D0%BF>.

REFERENCES

1. About the Strategy of Public Procurement Reform (“road map”): Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated February 24, 2016 No. 175-r [Electronic resource]. – Access mode : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/175-2016-%D1%80>
2. K.B. Pochynok, Legal regulation of public procurement in Ukraine / K.B. Pochynok // Scientific Journal of the Kherson National University. – 2013. – No. 6. – P. 72–75.
3. H.S. Sevostianova, The Current State of Legal Supplying of Public Procurement in Ukraine / H.S. Sevostianova // Scientific Journal of Uzhhorod National University. – 2016. – No. 10. – P. 91–96.
4. M.S. Pysmenna, Regulatory legal environment of public procurement as a prerequisite for supplying of effective control / M.S. Pysmenna // International Economic Relations and World Economy. – 2016. – No. 6. – P. 159–162.
5. On Public Procurement: Law of Ukraine dated December 25, 2015 No. 922-VIII [Electronic resource]. – Access mode : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/922-19>.
6. On amendments to certain law acts of Ukraine on improvement of legislation on issues of activity of health care institutions: Law of Ukraine dated April 6, 2017 No. 2002-VIII [Electronic resource]. – Access mode : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2002-19>.
7. On the Electricity Market: Law of Ukraine dated April 13, 2017 No. 2019 – VIII [Electronic resource]. – Access mode : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2019-19>.
8. On amendments to the Law of Ukraine “On Public Procurement” and to some other laws of Ukraine on monitoring procurement: Law of Ukraine dated December 21, 2017 No. 2265-VIII [Electronic resource]. – Mode of access: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2265-19/paran11>.
9. On the results of the analysis of the state of public (state) procurement in 2017: Decision of the Accounting Chamber dated May 31, 2018, No. 13-1 [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.ac-rada.gov.ua/control/main/uk/publish/article/16756730>.
10. Official website of the Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine [Electronic resource]. – Access mode : <http://www.me.gov.ua/?lang=uk-UA>.
11. Official website of the State Statistics Service of Ukraine [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

12. Official website of the State Treasury Service of Ukraine [Electronic resource]. – Access mode : <http://www.treasury.gov.ua/main/uk/index>.
13. Official website of the Antimonopoly Committee of Ukraine [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.amc.gov.ua/amku/control/main/uk/index>.
14. On establishment of the fee for submission of a complaint: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated March 23, 2016 No. 291 [Electronic resource]. – Access mode : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/291-2016-%D0%BF>.

SUMMARY

The article is devoted to the research of problems of legal supplying of public procurement management in Ukraine. Based on the analysis of the provisions of the Ukrainian Law “On Public Procurement” No. 922-VIII and recent amendments to this document, legal gaps in this area of relations have been identified. Among them include: regulation of the issue of pre-threshold procurement, the return to the leading function of public procurement by the State Statistics Service of Ukraine, the establishment of the standard with reference to the possibility to take part in the valuable procurement only for the participants (economic entities) who have the appropriate (sufficient) material and technical resources, the experience in implementation of such works and human (professional) resources, assigning to the State Treasury Service functions of control of the correctness of the determination of procurement item code by the customer, definition of the term “discriminatory conditions” in the Law, etc., and the necessary measures to their elimination are proposed, which can be used as recommendations during the development of additions and changes to the regulatory legal acts of Ukraine in the field of public procurement.

It has been determined that appropriate legal regulation of these issues will create a basis for carrying out the procurement procedure more transparently and openly, monitoring and control at each stage of the procurement process and supplying the efficiency of the performance of public authorities in the implementation of public procurement policy.

Keywords: public procurement management, procurement procedure, customer, participant, regulatory legal supplying, transparency.

The problem statement in general form and its connection with important scientific and practical tasks. At the current stage of Ukraine's economy development, the increase of the effectiveness of public procurement management on the basis of creating a competitive environment and developing fair trading in this area of relations is extremely important. The solution of this problem is connected, in particular, with the formation of a reliable regulatory framework for the implementation of the necessary procurement procedures, as provided for in the strategy for reforming the public procurement system (“road map”) by 2022.

This determines the relevance and practical sense of considering the issues of proper regulatory legal supplying of public procurement in our country and clarifying the priority directions of its improvement in the context of the implementation of the Association Agreement between Ukraine, on the one side, and the European Union, the European Atomic Energy Community and their states members on the other side.

Analysis of recent publications on the problematic and identification of previously unsettled parts of the general problem. The issue of regulatory legal supplying of procurement activity in Ukraine is the subject of consideration by many local scientists. In particular, K.B. Pochynok analyses the evolution of legal procurement mechanisms for budget funds since the independence of Ukraine, H.S. Sevostianova emphasizes the regulatory legal provision of the system of public procurement of Ukraine in the context of European integration, M.S. Pysmenna explores the issue of increase in control over the applying of procurement procedures.

In the mentioned publications, the current regulatory framework for public procurement is characterized as imperfect, segmentary in approaches and principles with existing contradictions.

However, the holistic vision of ways to improve the legislative accompaniment of the public procurement management system, taking into account the specific of the contemporary practice of its organization in Ukraine, has still not been formed. Insufficiently clearly defined gaps and contradictions in the legislation regulating this sphere of relations, the non-specified priority guidelines of the grading and development of the relevant procurement procedures and rules.

Taking this into consideration, **the aim of the article** is to analyze the current regulatory legal supplying for public procurement in Ukraine, to identify existing legislative gaps and disadvantages in this area of relations and to improve recommendations to state authorities in reference to their elimination and further improvement of legal mechanisms of procurement activity for budget funds.

Conclusions and perspectives of further researches. The above information shows that the legal supplying for public procurement management is not systematized in a certain way. There are a number of legal gaps that need to be regulated in order to improve the functioning of the public procurement management system, its effectiveness and transparency. This is the case of the regulation of the issue of pre-threshold procurement, the return to the leading function of public procurement by the State Statistics Service of Ukraine, the establishment of the standard with reference to the possibility to take part in the valuable procurement only for the participants (economic entities) who have the appropriate (sufficient) material and technical resources, the experience in implementation of such works and human (professional) resources, assigning to the State Treasury Service functions of control of the correctness of the determination of procurement item code by the customer, definition of the term “discriminatory conditions” in the Law and the introduction of a norm regarding the necessity for the Antimonopoly Committee of Ukraine to maintain a register of decisions toward the consideration of complaints by participants of procurement.

It is proposed to implement the elimination of the above mentioned gaps and disadvantages by submitting relevant proposals to the Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine regarding the introduction of amendments to the Law of Ukraine “On Public Procurement”, namely:

- reduction of cases when the procurement law does not apply;
- the issue of clarification of the pre-threshold procurement;
- procedures for granting the relevant central executive authority with powers regarding the gathering of information on public procurement;
- establishment of the norm on participation in valuable procurement only of participants (economic entities) who have the appropriate (sufficient) material and technical resources, the experience in implementation of such works and human (professional) resources;
- assigning to the State Treasury Service of Ukraine functions of control of the correctness of the determination of procurement item code, record-keeping in the context of each code of the Common Procurement Dictionary, as well as checking the contract of procurement with the draft of such contract, which is placed in ITS “Prozorro”;
- definition of the term “discriminatory conditions”;
- foresight of a norm to identify the procurement contract as void in case of its conclusion without carrying out the procurement procedures, as well as in case of conclusion of a contract when the tender documentation is set up discriminatory conditions for the procurement;
- establishment of the binding maintenance of the register of decisions by the Antimonopoly Committee of Ukraine as for the consideration of complaints by the participants of procurement;
- exclusion of the norm of Law as for the automatic delay of the procurement procedure in case of submission of a complaint, providing in the Law the requirement for making decision by the appeal body.

Upon conditions of taking into account proposed recommendations, the legal supplying for public procurement management will allow procurement procedures to be conducted more transparently and openly, monitor and control at each stage of the procurement process, and ensure the effectiveness of functions and tasks of public authorities in the process of formulating public procurement policy principles.